

ΠΡΟΣΥΝΕΔΡΙΑΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ  
ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ  
ΤΩΝ 7 ΠΡΩΤΩΝ ΤΕΥΧΩΝ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

ΑΘΗΝΑ 16 ΜΑΡΤΗ '75

# ΣΟΦΙΑΔΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Τό σοσιαλιστικό όραμα, καί τό πρόγραμμα τοῦ σοσιαλιστικοῦ μετασχηματισμοῦ, εἶναι βέβαιο, πῶς δέν μπορεῖ νά "κατασκευαστεῖ" μέ συλλογική δράση. Μιά πρωτοπορία, τή δοσμένη στιγμή, ἔχει τήν πρωτοβουλία νά συστήσει ἕνα κίνημα ἀρχῶν, γέννημα τῶν ἀναγκῶν τοῦ λαοῦ καί τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν τοῦ τόπου. Ἡ ομάδα αὐτή -οἱ συνιδρυτές τοῦ κινήματος- ἐπιλέγει τόν τρόπο καί τή μέθοδο πού θά μεταδώσει τίς πληροφόριες μέ τελικό σκοπό τή διαμόρφωση ἐνός μαζικοῦ - λαϊκοῦ κινήματος πού θά γίνηι ὀφιορέας τῆς ἀλλαγῆς. Οἱ διαδικασίες, πού θά ἐπιλεγοῦν καί ἡ πραχτική δράση στή λήψη τῶν ἀποφάσεων, στήν πρώτη φάση ἀνάπτυξης τοῦ κινήματος, εἶναι ἕνα πρότυπο νοοτροπίας γιά τήν κατεπινώτερη διαμόρφωσή του καί καθοριστικός παράγοντας γιά τήν τύχη του.

Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. ἐμφανίστηκε στόν Ἑλληνικό πολιτικό χῶρο σάν ἀ ν α ν ε ω - τ ι κ ὸ κίνημα ἀρχῶν μέ σοσιαλιστικό πρόγραμμα καί μέ ὀργανωτικό σχῆμα τίς δημοκρατικές διαδικασίες σ' ὅλα τά ἐπίπεδα τῆς δομῆς του. Δηλαδή, οἱ συνιδρυτές τοῦ κινήματος κατοχύρωσαν, στήν ιδρυτική κιόλας πράξη, τή Σ ο σ ι α λ ι σ τ ι - κ ῆ π ρ ο ο π τ ι κ ῆ τοῦ κινήματος καί τή δ η μ ο κ ρ α τ ι α δάν διαδικασία συλλογικῆς δράσης τῶν μελῶν του γιά τήν πραγμάτωση αὐτῆς τῆς προοπτικῆς.

Πράγμα πού σημαίνει πῶς ἡ μόνη μέθοδος πού γίνεται δεκτὴ γιά νά ὀργανωθεί καί ν' ἀναπτυχθεῖ τό κίνημα μέ σκοπό νά μεταδώσει τίς ἀρχές τῆς ιδρυτικῆς του διακήρυξης καί νά πετύχει τοὺς στόχους του εἶναι ἡ δημοκρατική διαδικασία.

Καί εἶναι ἡ δημοκρατική διαδικασία τό σύστημα ἐκεῖνο τῆς συλλογικῆς δράσης ὅπου ὅλα τά μέλη μιᾶς ὀργανωμένης ομάδας συσχεπτοῦνται, συνάποφασίζοῦν καί συμπεράττουν γιά ὅλα τά θέματα πού ἀφοροῦν τόν κοινὸ σκοπό. Καμμιά πραχτική σκοπιμότητα δέν μπορεῖ νά νοθεύσει τή δημοκρατική μέθοδο λήψης τῶν ἀποφάσεων καί κανένα "εἰδικὸ μέγεθος" νά ἀνατρέψει τήν ἰσοτιμία τῶν μελῶν τῆς ομάδας. Γιατί τότε ὀδηγοῦμαστε σέ "ἀντιπροσωπευτικά" σχήματα καί σέ "εἰδικευμένους" ἡγέτες.

Ἡ μέ κάθε τρόπο καί σέ κάθε στιγμή ἐπὶ αὐτῇ θ ε ρ ε υ σ η σ τ ῆ ν π ρ ᾶ - ξ η, ἀπὸ τὸ ἀπλὸ μέλος μέχρι τὴν ἡγεσία, τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀρχῶν τοῦ κινήματος καί τῆς κατοχυρωμένης μεθόδου μετάδοσής τους διατηρεῖ τὸ λαμπερὸ ἀνανεωτικό χαρακτῆρα του.

Ἀπὸ τήν ἄλλη μεριά, ἡ ὁποιαδήποτε παρέκλιση ἀπὸ τίς καταστατικές ἀρχές -ἰδιαίτερα στήν πρώτη φάση ἀνάπτυξης τοῦ κινήματος- δέν μπορεῖ, παρὰ νά ὀδηγήσει σέ καταστάσεις, ὅπου εὐδοκίμοῦν ὑποκατάστατες τῆς δημοκρατίας μορφές καί λειτουργοὺν μηχανισμοί, πού νά δύσκολο νά ἐλεγχθοῦν.

Καί οἱ σκέψεις αὐτές ἀποκτοῦν ἰδιαίτερη σημασία, σήμερα, πού βρισκόμαστε ξαφνικά, στήν πρὶν καθοριστικὴ φάση τοῦ κινήματός μας.

Γιάννης Βαργάμης  
Πέτρος Εὐθυμίου  
Θωδωρῆς Καλοῦδης  
Γιάννης Μαντζουράνης  
Τάσος Ξένος

Μάνος Πετοῦσης  
Ἄλκης Ρῆγος  
Τάσος Σαπουνάκης  
Γιάννης Σεργόπουλος  
Γιάννης Τούντας

Αὐτοὶ πού ὑπογράφουν τό παραπάνω κείμενο  
ἀποτελοῦσαν τὴ ΣΥΝΠΡΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ τοῦ  
ΑΓΩΝΙΣΤΗ μέχρι καί τό 7ο τεῦχος του .-

Με βάση τις ἀρχές τῆς 3ης τοῦ Σεπτεμβρίου "τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. εἶναι πολιτικό κίνημα ποὺ ἀγωνίζεται γιὰ τοὺς ἀκόλουθους στόχους: Ἐθνική Ἀνεξαρτησία, Παϊκή Κυριαρχία, Κοινωνική Ἀπελευθέρωση, Δημοκρατική Διαδικασία". Οἱ στόχοι αὗτοι ἀποτελοῦν τὰ ἀρθρωτικά σημεῖα ἐνὸς κοινωνικοπολιτικοῦ προγραμματισμοῦ καὶ κατὰ συνέπεια ἀπαιτοῦν τὸν προσδιορισμὸ μιᾶς τακτικῆς γιὰ τὴν κατάκτηση τῶν στόχων ποὺ ἀπορρέουν καὶ τοποθετοῦνται ἀπὸ τὸ πρόγραμμα.

Τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. λοιπὸν φιλοδοξεῖ ἀφομοιώνοντας τις ἐμπειρίες ἀναλόγων κινήσεων στὸν παγκόσμιό χωρὸ, κριτικὰ ροντὰς τις ἱστορικές τύχες ποὺ εἶχαν στὸ παρελθόν ὀργανωτικά σχήματα-φορεῖς ἐπαναστατικῶν ἀλλαγῶν γιὰ τὴν ἐλληνική πραγματικότητα, προσδιορίζοντας τις φάσεις ποὺ εἰσέρχεται ὁ Καπιταλισμός ὥστε ἀπ'τὴν τεράστια ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων, τὴν ἀλλοτριωτική ὑφή ποὺ χαρακτηρίζει σὲ μεγάλο βαθμὸ καταπιεζόμενους λαοὺς καὶ καταπιεζόμενα στρώματα καὶ προσπαθώντας νὰ καθαρῇ τις ἀλλαγές ποὺ ἐπῆλθαν στὸ κοινωνικό οἰκοδόμημα ὅσο καὶ ἐπικοδόμημα τῆς Ἑλλάδας, φιλοδοξεῖ νὰ συντάξει, πᾶντοῦ καὶ συγκεκριμένο ποιῇ τὴ σωστή στρατηγική γιὰ ν'ἀποτελέσει τὸ ἐργαλεῖο συντριβῆς τοῦ σημερινοῦ πολιτικοοικονομικοῦ συστήματος καὶ ν'ἀνοίξει τὸ δρόμο στὴν πορεία γιὰ τὸν σοσιαλισμὸ.

Μιὰ τέτοια πορεία ποὺ ἡ χάραξη τῆς γεννᾷ μιὰ σωρεῖα προβλημάτων σίγουρα προϋποθέτει μιὰ κλιμάκωση. Μὲ ἄλλα λόγια φάσεις καὶ στάδια ποὺ πρέπει νὰ κατακτηθοῦν καὶ ἀφοῦ κατακτηθοῦν νὰ στηρίζουν τὴν κατάλληλη στιγμή τις ἐπαναστατικές δυνάμεις.

Πάνω στὸ προηγούμενο σχετικό διαμορφώνονται τάσεις, ἀπώψεις, ἀποκτυσταλλώνονται συμπεράσματα, ποὺ ἔνα κίνημα σὰν τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. κυοφορεῖ στοὺς ὅλους τοῦ μέχρι νὰ γεννηθεῖ συγκεκριμένους τρόπους δραστηριότητας. Εἶναι ἀπαραίτητη μιὰ φόρμουλα δράσης καὶ εἶναι ἀπαραίτητο νὰ συζητήσουμε ὅλοι γιὰ τὴ διαμόρφωσή της, νὰ προσφέρουμε μὲ τις ἀπώψεις, μας ὅλοι γιὰ τὴ στερεοποίησή της.

Ἡ βολонταριστική (ἡ ἐπιθελική δηλαδή) διάθεση, οἱ βεβιασμένες ἐνέργειες ποὺ εἶναι ἀποτελέσματα τῆς ὅταν ὁ διάλογος ἔρχεται νὰ ἀντιμετωπίσει τὸν βολонταρισμὸ, οἱ ἀλλαγές "φρουρᾶς" χαρακτηρίζουν γραφειοκρατικούς διοικητικούς τρόπους ποὺ δὲν ξεκαθαρίζουν τις ἐσωτερικές ἀντιθέσεις ποὺ γιὰ κανέναν καὶ μὲ κανένα τρόπο δὲν εἶναι ἀνταγωνιστικές, ἀλλὰ συμβάλλουν στὸ προτσές τῆς οὐσιαστικῆς συγκρότησης τοῦ κινήματος μας ποὺ θέλει ἱστορικά νὰ παίξει τὸ ρόλο ὅχι τῶν σοσιαλδημοκρατικῶν κομμάτων τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ νὰ συντελέσει στὴν ἐπαναστατική ἀλλαγὴ.

Ἄς ἀναλογισθοῦμε ὅλοι: Προωθοῦμε ἢ ὄχι ριζικές λύσεις; Ἀνταποκρινόμεστε στὴν ἀναγκαιότητα τῶν καιρῶν ἢ πολύνουμε διεργασίες ποὺ κατακτιῶνται ἀπὸ τις μάζες, ἀφοῦ αὐτές ἀρχίζουν καὶ συνειδητοποιοῦν τὸ ρόλο ποὺ θὰ παίξουν σὰν φορεῖς τοῦ Κοινωνικοῦ Μετασχηματισμοῦ;

Σκέψεις πάνω στον τρόπο Διεξαγωγής του Προσυνεδρίου

ΤΟΥ ΑΛΚΗ ΡΗΓΟΥ

Τήν Κυριακή 16 του Μάρτη μπαίνουμε σε μία προσδιοριστική νέα φάση του κινήματος. Το Προσυνέδριο σαν ανώτατο όργανο (σ' αυτή τη φάση) θα εκλέξει την Κ.Ε. του ΠΑ.ΣΟΚ.

Με συναίσθηση ευθύνης και πίστη στις αρχές του Σοσιαλισμού όπως χαρακτήριζαν στις 3 του Σεπτεμβρίου στεκόμαστε κριτικά απέναντι στην έγκυκλιο διεξαγωγής του προσυνεδρίου, που κυκλοφόρησε ή επιτροπή προετοιμασίας στις 7 του Μάρτη.

Σαν σοσιαλιστές, μέλη του πρώτου στην Ελλάδα λαϊκού κινήματος, διατυπώνουμε την αγωνία μας για την έγκυκλιο αυτή και τα ερωτηματικά που γεννάει.

Εσχάσανε οι υπεύθυνοι για τη συντάξη της πρόκλης που ο Πρόεδρος θέλησε να δώσει σ' αυτό το Προσυνέδριο.

"Αναβάπτιση στη Βάση"  
μετέτρεψαν το προσυνέδριο σε ένα βουβό και τυφλό όργανο έκλογής.

Μία που οι λίγες ώρες συνεδρίασης που όρισαν δεν είναι αρκετές ούτε και για τυπική γνωριμία αυτών που κλήθηκαν να εκλέξουν και να εκλεγούν μέλη της Κ.Ε.

Εσχυνάνε ότι σε καμμιά μορφή Συνεδρίου δεν ξανακούστηκε διορισμός Προεδρείου (Α3) πολύ περισσότερο που ο διορισμός αυτός οδηγεί στο λογικό συμπέρασμα ότι υπάρχει μία κάποια άλλη εξουσία πάνω απ' τα όργανα του Κινήματος που δεν ελέγχεται απ' την κυρίαρχη Βάση.

Αυτή την αλήθεια και την αντίδραση που γέννησε ο διορισμός, φαίνεται ότι συναισθάνθηκαν οι συντάχτες της έγκυκλιου και γι' αυτό φρόντισαν να να την δικαιολογήσουν με την φράση "Σύμφωνα με πάγια τακτική των Προσυνεδριακών Συνδιασκέψεων...". Μά το προσυνέδριο του Κινήματος δεν είναι μία προσυνεδριακή συνδιάσκεψη, είναι το πρώτο μαζικό και αντιπροσωπευτικό συλλογικό όργανο, αίρετών αντιπροσώπων απ' όλη την Ελλάδα για εκλογή του ανώτατου καθοδηγητικού Όργάνου δηλ. της Κ.Ε.

Γι' αυτό και αυτόνομη έχει το δικαίωμα και το καθήκον το Προσυνέδριο αφού εκλέγει - και να καθορίζει τα πλαίσια (ιδεολογικοπολιτικά και οργανωτικά) του όργάνου που εκλέγει - πολύ περισσότερο έχει δικαίωμα να εκλέξει το Προεδρείο του και να μην επιτρέψει υποκατάσταση της κυριαρχίας του -

Ένα άλλο σημαντικό σημείο είναι ο προκαθορισμός της ημερήσιας διάταξης (Α 4) χωρίς και πάλι γνώμη της βάσης και των αντιπροσώπων της -

Αλλά και πέρα απ' αυτό η ΒΟΥΒΗ άκρόαση είσηγήσεων και κωδικοποιημένων παρατηρήσεων πάνω σ' αυτές, μία που στο "παράδοξο" αυτό προσυνέδριο ή ιδεολογικοπολιτική ζύμωση θα γίνει μετά τη λήξη των εργασιών του (Α 5).

Θεωρούμε άκατανόητο τον περιορισμό "οι παρατηρήσεις (πάνω στις είσηγες) δεν πρέπει να υπερβαίνουν τη μία δακτυλογραφημένη σελίδα" (Α 3).

Δηλαδή όχι ώλοκληρωμένες αντιεισηγές αλλά μόνο παρατηρήσεις και μάλιστα μιας (1)... δακτυλογραφημένης σελίδας - διατί; Με ποιά λογική σκέψη θεωρήθηκε αναγκαίο αυτό το άρθρο;

Οδηγούμε λοιπόν σ' ένα Προσυνέδριο για να εκφράσει ή Βάση ελεύθερα τη θέλησή της και της αφαιρούμε κάθε δυνατότητα έκφρασης αυτής της θέλησης;

Πώς λοιπόν μέσα απ' αυτό το προσυνέδριο θα ξεπεραστούν τα σοβαρώτατα προβλήματα που έκαναν αναγκαία την βιαστική του σύγκληση; Πώς θα απαλλαγούμε απ' τους 5-10 φραξιονιστές της Π.Κ.Ε.; Πώς θα γίνει φανερό ή ύπαρξη τάσεων μέσα στο κίνημα; Πώς θα οριοθετηθεί ο χαρακτήρας της Σοσιαλιστικής προοπτικής μας; Πώς θα δούμε τις κοινωνικές τάξεις πάνω στις οποίες στηρίζομαστε και τη θέση τους στην πορεία του Σοσιαλιστικού Μετασχηματισμού της κοινωνίας; Με τι κριτήρια θα ψηφίσουν οι Προσυνεδριοί; Με τι κριτήρια θα βγεί ή Κεντρική Επιτροπή;

"Αν δέν δοθῇ ὁ λόγος στός συνέδρους φοβόμαστε ὅτι τὰ προβλήματα καί οἱ ὅποιες καιοδαιμονίες θά παραμείνουν θά διαιωνισθοῦν, θά πολλαπλασιαστοῦν, θά διαβρῶσουν τή βῆση μας.

Ἡ χάραξη μελλοντικῆς πορείας τοῦ κινήματος στόν ἑλληνικό χῶρο χωρίς ἀπάντηση στά παραπάνω λογικά ἐρωτήματα, χωρίς ἐπιστημονική ἀνάλυση καί ἐντόπιση τῶν αἰτίων πού τὰ προκάλεσαν θά εἶναι ἀκατόρθωτη.

Ἡ αὐτοκριτική εἶναι δύναμη ὅταν γίνεται τήν ὥρα τῆς πράξης κι ὄχι ὅταν ἔχει παρελθοντολογική ἀξία.

Τό μέλλον τοῦ Κινήματός μας δέν ἀνήκει οὔτε σέ ἄτομα οὔτε σέ ὁμάδες, ἀνήκει στό μαζικό λαϊκό χῶρο πού προδομένος πάμπολλες φορές περιμένει ἀπό μᾶς τήν διαλεχτική σύνδεση τῶν ἀρχῶν μας μέ τίς ἀνάγκες καί τὰ προβλήματα του γιά νά μᾶς ἀκολουθήσει.

Οἱ σιέφεις αὐτές λίγες μέρες πρίν τίς 16 τοῦ Μάρτη δέν ξεκινᾶνε ἀπό ἀντιπολιτευτική διάθεση, οὔτε ἀπό ἐμπειρισμό ἤ προκατάληψη.

Εἶναι προῖδν τῆς ἀγωνίας γιά τή σοσιαλιστική προοπτική τοῦ Κινήματος.

Μιάς καί ἡ θεωρητική κατοχύρωση τῆς ἀναγκαιότητας τοῦ προσυ-  
νέδριου τοῦ ΠΑΣΟΚ βασίστηκε στή δημιουργία τάσεων " ὁμαδοποίησης "  
καί " φραξιονισμοῦ " καί καθώς γιά τόν ἓνα ἢ τόν ἄλλο λόγος ἐπικρα-  
τεῖ σύγκριση σχετικά μέ τή διαφόρων εἰδῶν ὁρολογία , πιστεύουμε πώς  
εἶναι ἀπαραίτητο τό ξεκαθάρισμα μερικῶν πολυσυζητημένων ἐννοιῶν.  
Αὐτό τό ὁρολογιακό ξεκαθάρισμα γίνεται ἴσα - ἴσα γιά νά ἀποτελέσει  
κριτήριο προβληματισμοῦ πάνω στό εὐρύτερο θέμα τῶν σχέσεων πλειοψη-  
φίας - μειοψηφίας , πού ἀφορᾷ τήν παραπέρα ὀργάνωση τοῦ Κινήματος  
μας καί πού ἀποτελεῖ τό σπέρμα , εἴτε τῆς ἐξέλιξης κάθε κόμματος ἢ  
κινήματος , εἴτε τοῦ σταδιακοῦ φρακάρисματος τῶν διαφόρων ἐξελλικ-  
τικῶν του διαδικασιῶν , νέκρωσας τῆς δυναμικῆς του καί τελικῆς  
διάλυσῆς του .

Ξεκινᾶμε λοιπόν μ' ἓναν ὀρισμό πού ἔδωσε στή " φράσια " ἡ  
" ὁμάδα " ὁ Λένιν πρὶν πολλές δεκαετίες . " Φράσια " εἶναι μιά ὁμά-  
δα ἀπό κομματικά μέλη π ο ὗ ἔ χ ο υ ν τ ό δ ι κ ό τ ο υ ς μ .  
π ρ ό γ ρ α μ μ α , σ υ σ κ έ π τ ο ν τ α ι ξ ε χ ω ρ ι σ τ ά ,  
κ α ί ἔ χ ο υ ν δ ι κ ή τ ο υ ς π ε ι θ α ρ χ ί α . " Ἐχουμε τρία  
συστατικά στοιχεῖα τῆς ὁμαδοποίησης :

Τό π ρ ῶ τ ο εἶναι ἓνα κοινό πρόγραμμα τῶν κομματικῶν μελῶν  
πού ἀπαρτίζου τήν ὁμάδα. Εἶναι λοιπόν φράσια μέ αὐτό τό στοιχεῖο  
μιά ὀργάνωση μέσα σ' ἓνα κόμμα ἢ κίνημα , πού τήν ἐνώνει ὄχι ὁ τρό-  
πος τῆς δουλειᾶς ἢ κάποιες ἄλλες ἀντικειμενικές συνθήκες , ἀλλά  
μιά ἰδιαίτερη πλατφόρμα ἀπόψεων πάνω στά κομματικά ζητήματα. Συμφο-  
ρεῖται δηλ. μιά ὁμάδα μέ βάση μιά ἐ ν ό τ η τ α σ κ έ ψ η ς , μέ  
πρῶτο στόχο τόν ἐπηρεασμό τοῦ κινήματος πρὸς μιά κατεύθυνση σαφῶς  
καθορισμένη.

Τό δ ε υ τ ε ρ ο συστατικό στοιχεῖο πού ἀποδίδει ὁ Λένιν στήν  
" ὁμάδα " εἶναι ὅτι τά κομματικά μέλη " συσκέπτονται ξεχωριστά " .  
Ἀμέσως - ἀμέσως αὐτό σημαίνει ὅτι ἔχουμε μιά διαφοροποίηση στό  
βαθμό πληροφόρησης ἀνάμεσα στά μέλη τοῦ κόμματος ἢ κινήματος .  
Γύρω ἀπό τή φράσια δηλαδή ὑψώνονται τείχη πού κλείνουν τήν πληροφό-  
ρηση πρὸς τά μέσα , χωρίς νά τήν ἀφήνουν νά ργεῖ πρὸς τά ἔξω , ἢ τήν  
ἀφήνουν μέσα ἀπό ὠρισμένα κανάλια , πού τελικά θά τήν διαστρεβλώ-  
σουν μέ τόν ἓνα ἢ τόν ἄλλο τρόπο , κυρίως μέ τό νά τήν μεταβιβάσουν  
ἀποσπασματικά καί ὄχι σάν ἓνα ἐνιαῖο σύνολο. Παραπέρα , ἡ " ξεχω-  
ριστή σύσκεψη " μετατρέπει τήν " ὁμάδα " σ' ἓνα κάποιο εἶδος συνω-  
μοτικῆς ὀργάνωσης , καθὼς ἀποκλείεται ἐκ τῶν πραγμάτων κάθε εἶδους  
κριτική καί ζύμωση. Πολλές φορές ἡ ἴδια ἡ δομή ἐνός κόμματος  
ἢ κινήματος δημιουργεῖ αὐτόν τόν περιορισμό τῆς πληροφόρησης ,  
στήν οὐσία δηλαδή τήν προϋπόθεση ὁμαδοποίησης . Γιά τοῦτο 1) Κάθε  
ἀνάλυση τῆς γενικῆς γραμμῆς τοῦ κόμματος ἢ τῆς πρακτικῆς του  
ἐμπειρίας , ὁ ἔλεγχος τῆς ἐκτέλεσης τῶν ἀποφάσεων , ἡ μελέτη τῶν  
μεθόδων διόρθωσης τῶν λαθῶν κ.τ.λ. δέν πρέπει μέ κανένα τρόπο νά  
υποβάλλονται προκαταρκτικά στόν ἔλεγχο ὁμάδων συγκροτημένων γύρω  
ἀπό ἓνα ὁποιοδήποτε " πρόγραμμα " , ἀλλά ὀφείλουν νά υποβάλλονται  
ἀποκλειστικά στόν ἄμεσο ἔλεγχο ὅλων τῶν μ ε λ ῶ ν τοῦ κόμματος  
ἢ κινήματος . 2) Πρέπει νά γίνονται γνωστές στό πλατύ κοινό οἱ ἀντι-  
θέσεις μέσα στά διάφορα συλλογικά ὄργανα , καί 3) Δέν πρέπει νά  
ἀπαγορεύεται ἡ ὀριζόντια ἐπιφῆ ἀνάμεσα στά μέλη ἢ στά διάφορα  
σύνολα μελῶν νά ἐπιβάλλεται δηλαδή ἡ ὑπαρξη στεγανῶν πού ἐπικοι-  
νωνοῦν μόνο διά μέσου κάποιου κεντρικοῦ ὀργάνου .

Τό τελευτά ὅ συστατικό στοιχείο τῆς " φράξιας " ἢ " ὁμάδας " εἶναι ἡ " δική της πειθαρχία " , δηλαδή τό κλεισίμο-  
στόν ἑαυτό της καί ἡ ἐφαρμογή μιᾶς ἐσωτερικῆς πειθαρχίας, διαφορε-  
τικῆς ἀπό τήν ἰσχύουσα στό κίνημα. " Ἐτσι στήν οὐσία θυσιάζεται ἡ  
πειθαρχία τῆς εὐρύτερης ὁμάδας ( τοῦ κινήματος δηλαδή ) στήν πει-  
θαρχία ἑνός μέρους τῆς ὁμάδας ( τῆς φράξιας ) . Μ' αὐτό τόν τρόπο  
δημιουργεῖται σιγά - σιγά ἕνας εἰδικός μηχανισμός . ( μέ τήν τοποθέ-  
τηση συγκεκριμένων προσώπων σέ διάφορες κομματικές θέσεις κ.λ.π. )  
γιά τήν προώθηση τῆς πλατφόρμας , τῆς " φράξιας " . Αὕτη ἡ πλατ-  
φόρμα δηλ. , δέν προωθεῖται μέ τήν προβολή ἀπόψεων , τήν ζύμωση καί  
τήν κριτική , ἀλλά μέ μιᾶ ἐκ τῶν ἄνω σταδιακῆ ἐπιβολή της , μέσω  
τοῦ μηχανισμοῦ πού ἐξασφαλίζει ἡ ἐσωτερική πειθαρχία .

Καί τώρα πιά φτάνουμε στίς " τάσεις " . " Ρεύμα " ἢ " τάση " ,  
χρησιμοποιώντας ἐναλλακτικά τούς δύο αὐτούς ὅρους , μή μπαίνοντας  
σέ ἀνούσιες καί λεπτομερειακές σημασιολογικές διακρίσεις μεταξύ τῶν  
δύο λέξεων , εἶναι κάθε σύμπτωση ἰδεῶν καί ἀπόψεων , πάνω σέ κομμα-  
τικά ζητήματα , μέ λίγα λόγια δηλαδή καί πάλι μιᾶ ἐνότη-  
σιν ἐψήφισ . Αὐτό δηλαδή πού διακρίνει τίς " τάσεις " ἢ " ρεύ-  
ματα " ἀπό τίς " ὁμάδες " ἢ " φράξεις " εἶναι ἀπλά καί μόνο  
καί τοῦτο εἶναι πεντακάθαρο , ἡ ὑπαρξη ἢ μή τοῦ δευτερο-  
υ καί τρίτου συστατικοῦ στοιχείου πού ἀνα-  
φέραμε παραπάνω . Δέν ὑπάρχει πουθενά δηλαδή σέ μιᾶ τάση χωριστή  
συνέψη , κλειστή πληροφόρηση καί ἐσωτερική πειθαρχία .

Ἡ ὑπαρξη τόσο σέ μιᾶ φράξια ὅσο καί σέ μιᾶ τάση τῆς ἐνότητας  
σκέψης , δημιούργησε πολλές φορές σύγχυση στήν ἱστορία τῶν σο-  
σιαλιστικῶν κομμάτων καί κινήματων σ' ὅλο τόν κόσμο . " Ἐτσι ὁ  
Στάλιν , " ξέχασε " τά δύο τελευταῖα στοιχεῖα τῆς " φράξιας " ,  
κατήγγειλε σάν ὁμάδα κάθε τάση ἢ ρεύμα μέσα στό κόμμα , πού ἀμφι-  
σβήτησε τήν ὁρθότητα τῆς πολιτικῆς τοῦ καί ἔμεινε ἔτσι ἐλεύθερος στήν  
ἐξόντωση τῶν πολιτικῶν του ἀντιπάλων . Πρέπει νά καταλάβουμε ἐδωπέ-  
ρα , ὅτι τά κριτήρια τῆς φράξιας εἶναι εἰδικά καί συγκεκριμένα  
καί ὄχι γενικά καί ὑποκειμενικά .

Δέν εἶναι δύσκολο νά ἀντιληφθοῦμε τόν καταστροφικό ρόλο τῶν  
διάφορων φραξιονισμῶν καί ὁμαδοποιήσεων . Ἡ ὑπαρξη ὁμῶς τάσεων  
καί ρευμάτων εἶναι , πιστεύουμε , ἀπολύτως ἀναγκαῖα καί ἐπιβεβλημέ-  
νη σ' ἕνα σοσιαλιστικό κίνημα καί εἶναι αὕτη ἀκριβῶς , πού ἐξασφαλί-  
ζει τήν ἐνιαῖα δράση , σάν ἀποτέλεσμα τῆς ἰδεολογικῆς διαπάλης  
πού διεξάγεται ἀέναν ἀνάμεσα στά ρεύματα , τίς ἀποχρώσεις καί τίς  
ἀντιλήψεις πού ἐνυπάρχουν σ' ἕνα μαζικό κίνημα . Αὕτη ἡ ἐνιαῖα δρά-  
ση σάν ἀποτέλεσμα συνειδητῆς , ἰδεολογικῆς πάλης ,  
σημαίνει ἐπίτευξη τῆς μεγαλύτερης δυνατῆς συνειδητῆς  
δράσης καί τήν ἐξασφάλιση τῆς ἐγγύησης ὅτι ἡ ἀποψη πού πλειοψήφι-  
σε καί τελικά ἐφαρμόζεται στήν πράξη ἀπό ὅλους , εἶναι ἡ πιό  
σωστή , πιό κοντά στίς ἐπιθυμίες τῶν μαζῶν . Καί μιᾶ τελευταία πα-  
ρατήρηση : Πρέπει νά προσεχτεῖ ὅτι ἡ ἐνιαῖα δράση ὅπως ὀρί-  
στηκε παραπάνω δέν σημαίνει " ὁμοσπονδιοποίηση " ἢ ἰσοτιμία ρευμάτων,  
κατασμευή μιᾶς συνιστώσας δηλ. ὅλων τῶν τάσεων , ἀλλά " ἐνότητα  
πρός τά κάτω " , διάχυση δηλαδή τῶν συστατικῶν στοιχείων τῶν  
ρευμάτων πρὸς ὅλες τίς κατευθύνσεις .

Μέ τό προσυνέδριο λοιπόν τῆς 16ης τοῦ Μάρτη τό Κίνημά μας

μπαίνει σέ μιά καινούργια φάση , πού ναι όπωσδήποτε μεταβατική ,  
μιάς καί τόν όριστικό του χαρακτήρα θά τόν καθορίσει τό Συνέ-  
δριο . Ωστόσο είναι σίγουρο πώς πολλές ζυμώσεις καί κριτικές  
θά γίνουν σ' αυτό τό μεσοδιάστημα , πού αν μή τι άλλο θά παίξουν  
άποφασιστικό ρόλο στόν τύπο σοσιαλιστικής συνειδητοποίησης του  
κάθε μέλους του Κινήματος . Κι' αυτό πού θά έπηρεάσει άποφασι-  
στικά τά στοιχεΐα της συνειδητοποίησης πού θά έκφραστούν στό  
πρώτο Συνέδριο του Κινήματος , μά καί πού θά καθορίσει περισ-  
σότερο ίσως άπό κάθε τι άλλο τήν έσωτερική του δομή είναι ή  
μορφή πού θά πάρουν , τόσο στή θεωρία όσο καί στήν πρακτική ,  
οι σχέσεις πλειοψηφίας - μειοψηφίας . Βλέποντάς την τελικά ,νά  
έπηρεάσει στήν ουσία τόν χαρακτήρα του Κινήματος ,νά  
πιστεύουμε ότι μιά πλατιά ζύμωση στή βάση σχετικά μ' αυτό τό πο-  
θέμα , μέ κατοπινή θεσμοποίηση των αποφάσεών της , θά συνέ-  
βαλε ουσιαστικά στό νά μπουν γερά θεμέλια στή σοσιαλιστική  
προοπτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Μάνος Πετούσης

## ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΤΟΥ ΤΑΣΣΟΥ ΣΑΠΟΥΝΑΚΗ

Στις 30 'Ιανουαρίου ὁ Πρόεδρος τοῦ Π.Α.ΣΟ.Κ. Α. Παπανδρέου μέ ἀποκλειστική δική του πρῶτοβουλία ἀνέστειλε τή λειτουργία τῆς Προσωρινῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς. Ταυτόχρονα ἔθεσε σέ ἔναρξη μία διαδικασία ἐκλογῆς ἀντιπροσώπων ἀπό τίς Τοπικές καί Κλαδικές Ὁργανώσεις τοῦ Κινήματος, μέ ἀποκλειστικό σκόπο τή σύγκληση Προσυνεδρίου γιά τήν ἄμεση ἐκλογή Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς πού σάν ἔργο της θά ἔχει τήν ὁργάνωση τοῦ Ἀ' Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου τοῦ Π.Α.ΣΟ.Κ.

Ἀνεξάρτητα ἀπό τίς ἐπιφυλάξεις πού κάθε μέλος τοῦ κινήματός μας εἶχε γιά τό σωστό ἤ ὄχι τῆς ἀπόφασης καί γιά τά αἷτια πού ἀναφέρθηκε ὅτι προκάλεσαν ἀπότη τήν ἀπόφαση (Ὁμαδοποιήσεις - Ἐλιτισμός).

Ἀνεξάρτητα ἀπό τή γνώμη πού ἔχει ὁ καθένας μας γιά τόν τρόπο λήψης τῆς ἀπόφασης καί γιά τή δυνατότητα παραβίασης τῶν δημοκρατικῶν διαδικασιῶν στό ὄνομα μιᾶς σκοπιμότητας σωστής ἤ ὄχι.

Θά θέλαμε νά ἐκφράσουμε ὠρισμένες παρατηρήσεις μας πάνω στή φύση τοῦ ὅρου "Προσυνέδριο", νά ἀναφέρουμε παραδείγματα ἀπό ξένα σοσιαλιστικά κόμματα καί τέλος νά τονίσουμε τή μοναδικότητα καί ἰδιαιτερότητα τοῦ ὅρου καί τῆς χρήσης του στήν τωρινή φάση τοῦ Κινήματός μας.

Τά ξένα σοσιαλιστικά κόμματα ἀναλόγως τοῦ Καταστατικοῦ τους προβαίνουν κάθε δύο ἢ περισσότερα χρόνια σέ σύγκληση Συνεδρίου, πού χαρακτηρίζεται σάν τό ἀνώτερο καθοδηγητικό καί διοικητικό ὄργανο τοῦ Κόμματος.

Θά ἀναφέρουμε λίγα παραδείγματα πάνω στή διαδικασία σύγκλησης Συνεδρίου, ἡ ὁποία βασίζεται στήν πολύχρονη πεῖρα ὅλων τῶν σοσιαλιστικῶν κομμάτων.

Ἀρκετά ἢ Κεντρική Ἐπιτροπή τοῦ Κόμματος (ἡ ὁποιοδήποτε ἄλλο ὄργανο ἐπιφορτισμένο μέ τήν ὁργάνωση τοῦ Συνεδρίου) ἀφοῦ ὀρίσει τήν Ἡμερήσια Διάταξη στέλνει εἰσηγήσεις τῶν θεμάτων τῆς Ἡμερήσιας Διάταξης σέ ὅλες τίς κομματικές Ὁργανώσεις ἀρκετό χρονικό διάστημα πρίν ἀπό τήν ἔναρξη τοῦ Συνεδρίου.

Ὅπωςδήποτε τό Συνέδριο, σάν τό ἀνώτερο ὄργανο τοῦ Κόμματος ἔχει δικαίωμα καί αὐτό νά ὀρίζει θέματα Ἡμερησίας διατάξεως καί ὁ κάθε σύεδρος ἢ ἡ κάθε ὁμάδα συνέδρων πού θά τά προτείνει νά ἔχει εἰσηγήσεις πάνω στό θέμα τίς ὁποῖες ἔχει τή δυνατότητα νά δώσει στούς ἄλλους συνέδρους νά τίς μελετήσουν.

Ἐπίσης, κάθε τάση τοῦ Κόμματος ἀνεξάρτητα ἀπό τοῦ ἂν εἶναι πλειοψηφία ἢ μειοψηφία ἔχει τό δικαίωμα νά στείλει εἰσηγήσεις πάνω σ' ὁποιοδήποτε θέμα σέ ὅλες τίς ὁργανώσεις τοῦ Κόμματος ἐάν αὐτές τίς ἀποδεχοῦν θά τίς ὑποστηρίξουν στό Προσυνέδριο.

Ἀφοῦ ἐξασφαλιστῇ ὅλη αὐτή ἡ διαδικασία ἡ ὁποία βασίζεται στό ὅτι ὅλα τά μέλη τοῦ Κόμματος πρέπει νά ἔχουν τό μεγαλύτερο βαθμό πληροφόρησης καί γνώσης σέ ὅλα τά θέματα καί προβλήματα τοῦ Κόμματος (ἰδεολογικά, πολιτικά, ὁργανωτικά), ἀρχίζει μία διαδικασία πραγματοποίησης τοπικῶν συνεδρίων ἕξη μῆνες τοῦλάχιστο πρίν ἀπό τήν ἔναρξη τοῦ Συνεδρίου.

Τά Τοπικά Συνέδρια συνήθως γίνονται πρῶτα σέ Νομαρχιακό ἐπίπεδο καί κατόπιν σέ περιφερειακό ἐπίπεδο, π.χ. γίνεται Συνέδριο Νομῶν Ἡλείδας, Ἀχαΐας, Κορινθίας καί μετὰ Συνέδριο Πελοποννήσου.

Ἡ ἔννοια τοῦ Τοπικοῦ Συνεδρίου βασίζεται:

α) Στήν ἐνότητα συμπερόντων καί προβλημάτων τῶν Τοπικῶν Ὁργανώσεων τοῦ Κόμματος πάνω σέ μία ἐδαφική βάση. Π.χ. ὅλες οἱ ὁργανώσεις τῆς Ἀθήνας κάνουν πρίν ἀπό τό Συνέδριο τοῦ Κόμματος, τό δικό τους περιφερειακό Συνέδριο στή βάση τῶν κοινῶν προβλημάτων καί τοῦ κοινοῦ τόπου δουλειᾶς καί κατοικίας πού ἀντιμετωπίζουν λόγω τοῦ ὅτι βρίσκονται στήν ἴδια περίφερεια.

β) Στην υποχρέωση πληρέστερης και πιο λεπτομερειανής επεξεργασίας και εξήμωσης όλων των θεμάτων και προβλημάτων του Κόμματος (οργανωτικά, ιδεολογικά, πολιτικά), ώστε ο κάθε σύνοδος να διαθέτει επαρκή πληροφόρηση και γνώση όχι μόνο σε θέματα της Ταπικής του Οργάνωσης αλλά και σε περιφερειακό επίπεδο. Επίσης με τα Τοπικά Συνέδρια γίνεται μία πρώτη επαφή των τάσεων μεταξύ τους, ανταλλάσσεται προβληματική και γίνεται ζύμωση στη βάση διαφορετικών απόψεων πάνω σε θέματα του Κόμματος.

Ταυτόχρονα με τα Τοπικά Συνέδρια γίνονται και τα Συνέδρια της Νεολαίας και των άλλων κλαδικών οργανώσεων ώστε όλοι οι τομείς και οι χώροι δραστηριότητας του Κόμματος, κάνουν το Συνέδριό τους και εκλέγουν τα αρμόδια όργανά τους που θα τα αντιπροσωπεύσουν στο Συνέδριο π.χ. Έκλογη Νομαρχικών Έπιτροπών, Έκλογη Κεντρικού Συμβουλίου Νεολαίας.

Όπωςδήποτε η διαδικασία των Τοπικών Συνεδρίων καθώς και της εκλογής αντιπροσώπων ποικίλλει κατά σοσιαλιστικό κόμμα ανάλογως των ιδιομορφιών που παρουσιάζει.

Όλη αυτή η διαδικασία χαρακτηρίζεται σαν Προσυνεδριακή και βλέπουμε ε ότι από την ανακοίνωση της σύγκλησης του συνεδρίου μέχρι την έναρξή του μεσολαβούν προσυνεδριακές διαδικασίες που διαρκούν μήνες και όχι μέρες και ο κάθε σύνοδος πηγαίνει στο Συνέδριο με κατασταλαγμένες απόψεις και επαρκή πληροφόρηση.

"Αρα, καταλήγουμε ότι ο όρος Προσυνέδριο δεν εξαντλείται σε μία μιά κι' έξω εκλογή αντιπροσώπων από τις Τ.Ο. και Κ.Ο. του Κινήματος και σε 2-3 εισηγήσεις με τις οποίες εξασφαλίζεται η νομιμοφάνεια του Προσυνεδρίου.

Δεν γνωρίζουμε σε τί διαφέρει το Π.Α.ΣΟ.Κ. και το Προσυνέδριό του από τα άλλα σοσιαλιστικά κόμματα και τα Συνέδριά τους, ώστε να μπάνουμε σε μία διαδικασία για την οποία τ'όλιγότερο πού μπορούμε να πούμε είναι "ΙΔΙΟΜΟΡΦΗ". Επίσης το δικαίωμα της βάσης όχι μόνο να εκλέγει αλλά κυρίως και να γνωρίζει τί εκλέγει και τί δεν εκλέγει με αυτές τις "στενές διαδικασίες" απαλλοτριώνεται ολοκληρωτικά.

Τά παραπάνω δεν αποτελούν στεῖρα κριτική αλλά βαθειά αγωνία όλων μας για το μέλλον του Κινήματός μας. Γιατί νομίζουμε ότι οι δμαδοποιήσεις και οι έλιτισμοί δεν θα εκλείψουν μετά το Προσυνέδριο αλλά η ίδια διαδικασία σύν-τημής του τούς δίνει πρόσφορο έδαφος για να ριζώσουν και να αναπτυχθούν.

Αν σκεφτούμε ότι ακόμα η διαδικασία έγγραφης μελών δεν έχει τελειώσει και πολλές Τ.Ο. και Κ.Ο. δεν αντιπροσωπεύονται π.χ. όλοκληροι Νομοί δεν έχουν στείλει αντιπρόσωπο.

Αν σκεφτούμε ότι στην ούσια το Συνέδριο συγκαλείται χωρίς να έχει γίνει καμία ιδεολογικοπολιτική δουλειά στη βάση, κανένα Σεμινάριο, καμία ανάλυση για Σοσιαλισμό και για το πώς τόν έννοει το Π.Α.ΣΟ.Κ.

Αν σκεφτούμε ότι όλοι στο κάτω-κάτω της γραφής είμαστε δόκιμα μέλη του Κινήματος.

Αν σκεφτούμε την ίδια τη διαδικασία του Προσυνεδρίου : μία μέρα διαρκεία, καθωρισμένες εισηγήσεις, μη δυνατότητα έστω τυπικής αλληλογνωριμίας μεταξύ των συνεδρων λόγω του πλήθους τους.

Αν σκεφτούμε ότι τα έκδοτικά όργανα του Κινήματος δεν έκαναν την παραμικρή ζύμωση και δεν έδωσαν πληροφόρηση στα απλά μέλη του Κινήματος. Ο μέν ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ, το έντυπο της Νεολαίας για λόγους ανώτερους της θέλησης της Συντακτικής του Έπιτροπής, ή δέ ΕΕΟΡΜΗΣΗ λόγω απλής ανεπάρκειας.

Όλα αυτά τὰ ἐρωτήματα πρέπει νά ἀπασχολοῦν κάθε προσυνέδρο ὁ ὅ-  
ποῖος πρέπει νά ἀσκήσει πλήρως καί ἀνεμπόδιστα τὰ δικαιώματά του σάν  
μέλος τοῦ ἀνωτέρου ὄργανου τοῦ Κινήματος καί μέ συναίσθημα εὐθύνης γιὰ  
τὴ βάση πού τόν ἔκλεξε.

Γι' αὐτό πρέπει κατόπιν προτάσεων τῶν προσυνέδρων:

Α'. Τό Προσυνέδριο νά ἐκλέξει τό Προεδρεῖο του καί ὅχι νά ὀρι-  
στῇ τοῦτο ἀπό τὴν Ὁργανωτικὴ Ἐπιτροπή.

Β'. Τό Προσυνέδριο νά ὀρίσει τὰ θέματα Ἡμερήσιας Διατάξεως σὰ ὅ-  
ποια νά περιλαμβάνονται ὁπωσδήποτε 1) ὁ ἀπόλογισμός τῆς ἀπερχομένης  
Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς (διοικητικὸς, οἰκονομικὸς, πολιτικὸς) καί 2) κα-  
ταγγελία μέ συγκεκριμένα στοιχεῖα, γεγονότα-πρόσωπα, τῶν ὁμαδοποιήσε-  
ων καί τῶν φραξιῶν ἀπὸ τὸν Πρόεδρο, δεδομένου ὅτι τώρα ὁ Πρόεδρος βρί-  
σκεται μπροστὰ στὸ ἀνώτερο ὄργανο τοῦ Κινήματος, τὸ μόνον ἀρμόδιον νά κρι-  
νεῖ.

Γ'. Νά γίνουν εἰσηγήσεις πού νά ἐκφράζουν ὅλες τίς ἀπόψεις πού  
ὑπάρχουν μέσα στὸ κίνημα.

Δ'. Νά διαρθεῖ τὸ συνέδριο τοῦλάχιστο 3 μέρες γιὰ νά μπορέσει  
νά γίνῃ συζήτηση πάνω στίς εἰσηγήσεις καί νά γνωριστοῦν οἱ σύνεδροι.

Ε'. Τό Προσυνέδριο νά καθορίσῃ γενικὲς ἀρχές λειτουργίας τῆς  
καινούργιας Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς καθὼς καί πλαίσια ἐργασίας τῆς.

Τὰ παραπάνω τὰ θεωροῦμε σάν ἓνα ἐλάχιστο ὅρο γιὰ τὴ σωστὴ λει-  
τουργία τοῦ Προσυνεδρίου, γιὰ νά διατηρηθῇ ἡ σοσιαλιστικὴ προοπτικὴ  
τοῦ Κινήματός μας, γιὰ νά δοθῇ ἀπὸ τὸ ἀνώτερο ὄργανο τοῦ Κινήματος ἓ-  
να παράδειγμα δημοκρατικῆς διαδικασίας καί γιὰ τοὺς μέσα καί γιὰ τοὺς  
ἔξω ἀπὸ τὸ Κίνημα.—

Δείχοντας μας τὸ σκοπὸ, δεῖξτε μας καὶ τὸ δρόμο  
Γιατὶ τὸ μπερδεμα μέσων καὶ σκοπῶν θέλει, ἀλλάζοντας  
τοὺς μὲν νὰ μεταμορφώνετε τοὺς δέ. Κάθε καινούργιο μο-  
νοπάτι ἀποκαλύπτει κι' ἓνα καινούργιο σκοπὸ.

ΦΕΡΝΤΙΝΑΝ ΛΑΣΣΑΛ

Οἱ κοινωνικές, πολιτικές καὶ οἰκονομικές συνθήκες στὴν Ἑλλάδα τὰ τε-  
λευταῖα δέκα (10) χρόνια δημιούργησαν τις ἀπαραίτητες προϋποθέσεις γιὰ τὴν  
ἵδρυση ἑνὸς Σοσιαλιστικοῦ Κινήματος στὴ χώρα μας ἀμέσως μετὰ τὴν μεταπολι-  
τεύση.

Οἱ παραπάνω συνθήκες, ἡ κατάσταση τῶν ἄλλων πολιτικῶν ὀργανισμῶν τῆς  
χώρας καὶ πάνω ἀπ' ὅλα ἡ σοσιαλιστικὴ προοπτικὴ τοῦ Κινήματος μας ἐπιβάλλουν  
δουλειὰ μέσα στὶς ἀνώνυμες μάζες, "ποὺ ἀδιάρκοπα συνιστοῦν τὴν οὐσία καὶ τὴν  
πρώτη ὕλη τῆς ἱστορίας", γιὰ νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ διαμορφώσουν καὶ νὰ πραγμα-  
τώσουν οἱ ἴδιες τὸ πρόγραμμα τοῦ σοσιαλιστικοῦ μετασχηματισμοῦ.

Ἡ συγκεκριμένη δραστηριότητα ὅμως ἀπαιτεῖ ἓνα κίνημα μὲ ἐσωτερικὴ διάρ-  
θρωση βασισμένη στὴν ἀποκέντρωση, τὴ δημοκρατικὴ διαδικασία καὶ τὴν αὐτοδια-  
χείριση, διάρθρωση ποὺ ν' ἀπεικονίζει τὴ μορφή ἀκριβῶς τῆς ἐπιδιωκόμενης κοι-  
νωνίας καὶ μὲ στελέχη ποὺ διαπαιδαγωγημένα μὲ τίς παραπάνω ἀρχές καὶ μὲ βάση  
τὴν ἀμφίδρομη πληροφόρηση, ποὺ ἀποτελεῖ στοιχεῖο ζωτικὸ γιὰ τὴ λειτουργικὴ-  
τητα τῆς δ.δ., θὰ προχωρήσουν στὴ δημοκρατικὴ ἀνάδειξη καὶ λειτουργία τῆς ἡ-  
γεσίας καὶ τῶν ὑπόλοιπων ὀργάνων τοῦ Κινήματος.

Γιὰ τὴν ἀνάδειξη ὅμως τοῦ νέου κυρίαρχου ὄργανου τοῦ Κινήματος μας  
ποὺ γίνεται αὐτές τίς μέρες καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ παραπάνω σημεῖα δὲν τηρήθηκαν.  
Καὶ εἶναι φανερό πὺς χωρὶς προσυνεδριακὴ δουλειὰ καὶ ἰδειολογικο-πολιτικὴ  
ζύμωση δὲ μπορούμε νὰ μιλάμε γιὰ "ἐκφραση τῆς λαϊκῆς βάσης". Ἀπλᾶ δημαγω-  
γοῦμε. Εἶναι ἀναμφίβολο πὺς ἡ ἐφαρμογὴ τῶν παραπάνω ἀρχῶν καὶ ἰδιαίτερα  
τῆς δ.δ. σὲ κάθε στιγμὴ καὶ σὲ κάθε πράξη ἀποτελεῖ, εἴτε πρὸς τὰ μέσα εἴ-  
τε πρὸς τὰ ἔξω, τὸ στοιχεῖο ἐκεῖνο ποὺ φέρνει τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. πρῶτοπὸρα δύναμη  
τοῦ λαϊκοῦ κινήματος. Ἐδῶ θὰ πρέπει νὰ διευκρινήσουμε πὺς ἡ δημοκρατικὴ  
διαδικασία δὲν εἶναι γιὰ μᾶς ἓνα ΦΕΤΙΧ ποὺ στ' ὄνομά του θυσιάζουμε τὴ σο-  
σιαλιστικὴ προοπτικὴ ἢ ριψοκινδυνεύουμε "νὰ καθυστερήσουμε ὑπερβολικά, νὰ  
ἀποτελματωθοῦν οἱ προσπάθειες μας καὶ νὰ ἐξαντληθοῦμε σὲ συνεχεῖς καὶ ἄ-  
καρπες συζητήσεις". Ἀντίθετα πιστεύουμε πὺς ἡ δ.δ. εἶναι ὁ μοναδικὸς τρὸς  
δδμητης καὶ μαζικοποίησης ἑνὸς λαϊκοῦ κινήματος σ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς  
ἀνάπτυξής του, γιατί:

α) "Οἱ διαδικασίες ποὺ θὰ ἐπιλεγοῦν καὶ ἡ πραχτικὴ δράση στὴ λήψη  
τῶν ἀποφάσεων, στὴν πρώτη φάση ἀνάπτυξης τοῦ κινήματος εἶναι ἓνα πρότυπο  
νοοτροπίας γιὰ τὴν κατοπινώτερη διαμόρφωσή του καὶ καθοριστικὸς παράγοντας  
γιὰ τὴ τύχη του".

β) Σ' ἓνα Κίνημα ποὺ θέλει νὰ εἶναι λαϊκὸ καὶ μαζικὸ εἶναι θεμιτές καὶ  
ἐπιθυμητές οἱ τάσεις. Γιὰ νὰ παραμείνουν ὅμως τάσεις τὴ μοναδικὴ καὶ μάλι-  
στα δημιουργικὴ λύση δίνει ἡ ἐφαρμογὴ τῆς δ.δ. Διαφορετικὰ οἱ ἀντιθέσεις ποὺ  
προκύπτουν ἀπὸ τίς τάσεις μετατρέπονται σὲ ἀνταγωνιστικές μὲ ἀπρόβλεπτες γιὰ  
τὸ Κίνημα συνέπειες.

γ) Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς δ.δ. ἀποτελεῖ σημεῖο ὑπεροχῆς ἔναντι τῶν ἄλλων πο-  
λιτικῶν ὀργανισμῶν καὶ βοηθεῖ σημαντικὰ στὴν ἔνταξη τοῦ Κινήματος μας πολιτικὰ  
συνειδητοποιημένων ἀτόμων, καὶ

δ) ἡ ἐφαρμογή τῆς δ.δ. διατηρεῖ τὸν ἀνανεωτικὸ χαρακτήρα τοῦ Κινήματος.

Ἀντίθετα ἡ ἄποψη ὅτι σὲ μεταβατικὸ στάδιο (μέχρι τὸ συνέδριο) χρειάζεται συγκεντρωτισμός μᾶς βρῖσκει ριζικὰ ἀντίθετους γιατί δὲν ἐξαλείφει τὸ κίνδυνο οἱ ἀντιθέσεις ποὺ ὑπάρχουν στὸ Κίνημα, τόσο πολιτικές ὅσο καὶ κοινωνικές, νὰ πάρουν ἀνταγωνιστικὸ χαρακτήρα μὲ ἀναγκαίᾳ πιά συνέπεια τὸν ἐκφυλισμὸ καὶ τὴν ἀπομαζικοποίηση τοῦ Κινήματος. Εἶναι, ἐξ ἄλλου, δύσκολο νὰ καταλάβουμε πῶς εἶναι δυνατόν κάτω ἀπὸ ἓνα συγκεντρωτικὸ σύστημα νὰ διαπαιδαγωγοῦμε καὶ νὰ διαμορφώνουμε μέλη κατ'ἀλλήλα ὥστε μετὰ ἀπὸ κάποιο χρονικὸ σημεῖο νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ ἐπανδρώσουν ἓνα μηχανισμό ποὺ βασίζεται στὴν ἀποκέντρωση, τῇ δ.δ. καὶ τῇ ν' αὐτοδιαχείριση. Μήπως ἀρνητικά; Θὰ πρέπει ἀκόμα νὰ σημειώσουμε πῶς σὲ μιά τέτοια περίπτωση δὲν εἶναι πολιτικὰ πρόσφορη ἡ αὐξημένη εὐθύνη καὶ ἡ πλήρης εὐχέρεια ἀνάληψης πρωτοβουλιῶν νὰ καλύπτεται κάτω ἀπὸ τὸ μανδύα τῆς ἱστορικῆς ἀνάγκης καὶ ἡ μελλοντικὴ ἱστορικὴ δικαίωση δὲ μπορεῖ νὰ γίνεταί καθημερινὸ "πολιτικὸ" ἐπιχείρημα, μὴ ποὺ καλὰ ξέρουμε πῶς ὅταν ἡ ἱστορία ἀποφασίζει νὰ διακαίωσει ἢ ὄχι, οὔτε οἱ ἄμεσai ἐνδιαφερόμενοι οὔτε οἱ δυνατότητες γιὰ ἀποφυγῶν συνεπειῶν ὑπάρχουν.

Συνέπεια τῶν παραπάνω σὲ σχέση μὲ τὰ ὄργανα τοῦ Κινήματος εἶναι τὰ ἑξῆς:

#### 1. ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἶναι τὸ ἀνώτερο πολιτικὸ ὄργανο τοῦ Κινήματος. Ἐκλέγει τὸ Ε.Γ. καὶ ἀσχεῖ νομοθετικὴ καὶ ἐξελικτικὴ ἐργασία.

#### 2. ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ἐκπροσωπεῖ τὸ Κίνημα, προεδρεῖ τοῦ Ε.Γ., μαζί μὲ τὸ ὁποῖο ἐκτελεῖ τίς ἀποφάσεις τῆς Κ.Ε., καὶ τῆς Κ.Ο.

#### 3. ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

Εἶναι τὸ ἀνώτερο ἐκτελεστικὸ ὄργανο μαζί μὲ τὸ Πρόεδρο τῆς Κ.Ε. Ἐκλέγεται ἀπ' τῇ Κ.Ε. καὶ λογοδοτεῖ σ' αὐτή. Τὰ μέλη του εἶναι ἀνακλητὰ ἂν καὶ ἡ Κ.Ε. κατὰ ἀπόλυτη πλειοψηφία ἄρει τὴν ἐμπιστοσύνη της ἀπὸ αὐτά. Ἀποτελεῖ πρωτοβάθμιο πειναρχικὸ ὄργανο μὲ δευτεροβάθμιο τῇ Κ.Ε.

Ἡ ἄποψη σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία τὰ μέλη τοῦ Ε.Γ. ὀρίζονται ἀπὸ τὸ Πρόεδρο, ἐλέγχουν τίς ὀμάδες ἐργασίας, ἀνταποκρίνεται στίς ἀνάγκες ἐνὲς συγκεντρωτισμοῦ ἀκατάλληλου γιὰ τὴν προώθηση τοῦ λαϊκοῦ κινήματος.

Εἶναι ἀκόμα ἀδιανόητο πῶς ἓνα ὄργανο ποὺ ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Α νὰ λογοδοτεῖ σὲ Β ὅπως προτείνεται. Μὲ βάση κοινὴ πολιτικὴ δέοντολογία προτείνεται κάτι τέτοιο; Πρέπει κάποτε νὰ καταλάβουμε πῶς μὲ ἐπιφύσεις δημοκρατικότητας δὲν ἱκανοποιεῖται ἡ ἀνάγκη γιὰ ἐφαρμογὴ τῆς δημοκρατικῆς διαδικασίας.

#### 4. ΟΜΑΔΕΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Ἡ Κ.Ε. χωρίζεται σὲ Ο.Δ. ἀντίστοιχες πρὸς τοὺς τομεῖς δραστηριότητας. Οἱ Ο.Δ. πλαισιώνονται ἀπὸ μέλη τοῦ Κινήματος. Τὸ σύνολο κάθε ὀμάδας ἐκλέγει τὸ συντονιστὴ της. Τὰ μέλη τοῦ Ε.Γ. κατανέμονται ἀνάλογα στίς Ο.Δ. Οἱ Ο.Δ. ἀποτελοῦν εἰσηγητικὰ ὄργανα στὴ Κ.Ε., ὅπως καὶ ὁ Πρόεδρος καὶ τὸ Ε.Γ., πᾶνω σὲ τομεῖς δραστηριότητάς τους καὶ λογοδοτοῦν σ' αὐτή. Ο.Δ. ποὺ μποροῦν νὰ καλύψουν ὅλο τὸ φάσμα τῆς δραστηριότητάς εἶναι:

- |                                              |                        |
|----------------------------------------------|------------------------|
| 1. Ἀγροτικοῦ                                 | 7. Ὁργανωτικοῦ         |
| 2. Διεθνῶν Σχέσεων                           | 8. Πολιτιστικοῦ        |
| 3. Δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου                  | 9. Σπουδαστικοῦ        |
| 4. Ἑργατικοῦ                                 | 10. Συνδικαλιστικοῦ    |
| 5. ΚΕ.ΜΕ.ΔΙΑ (Κέντρο Μελετῶν καὶ Διαφύτισης) | 11. Συνεταιριστικοῦ    |
| 6. Οἰκονομικοῦ                               | 12. Τύπου καὶ Ἐκδόσεων |

Ὅλα τὰ παραπάνω σκοπὸ ἔχουν τὴ δημιουργία προβληματισμοῦ καὶ τὴ πρόκληση πολλῶν ἀκόμα εἰσιγήσεων μὲ τελικὸ σκόπο τὴ διαμόρφωση δομῶν κατ'ἀλλήλων γιὰ τὴ προώθηση τοῦ λαϊκοῦ κινήματος.

Ὁ ρόλος τῶν ἐντύπων τοῦ Κινήματος καί ἡ μέχρι σήμερα πρακτική.

Τοῦ Θεόδωρου Καλούδη.

Α. Ὁ ρόλος τῶν ἐντύπων τοῦ Κινήματος.

Ἡ ἀνάγκη νὰ προχωρήσουμε σέ μιὰ ἀναλυτική παρουσίαση τῶν ιδεολογιῶν μας θέσεων καί σέ μιὰ συστηματική ἐπεξεργασία τους στά πλαίσια μιᾶς συγκεκριμένης πολιτικῆς προοπτικῆς, συνδέεται ἀμεσα μέ τήν ἀνάγκη νὰ προωθήσουμε ὠρισμένες διαδικασίες ἐκδοτικῆς δραστηριότητος μέσα στό κίνημα.

Πρέπει δηλαδή νὰ προχωρήσουμε στήν ἀνάπτυξη τοῦ "κομματικοῦ", ὅπως λέγεται τύπου μέσα ἀπό τόν ὁποῖο θά προωθήσουμε τήν καλλιέργεια τῆς Μαρξιστικῆς σκέψης, τήν ἀνάπτυξη τῶν θεωρητικῶν μας ζητημάτων, τόν προβληματισμό μας γιά τήν ἐφαρμογή τοῦ Σοσιαλισμοῦ στήν ἐλληνική πραγματικότητα, τίς πολιτικές μας ἀναλύσεις καί ἐκτιμήσεις πάνω στά σημερινά προβλήματα, τό συντονισμό τῆς πάλης μας ἐναντία στήν ἀντίδραση.

Β. Πῶς βλέπουμε τή φυσιογνωμία τῶν ἐντύπων τοῦ Κινήματος.

Θεωροῦμε ἀπαραίτητη τήν κατοχύρωση δύο βασικῶν ἀρχῶν.

1ον. Οἱ ἐκδόσεις τοῦ Κινήματος εἶναι κτῆμα ὅλου τοῦ Κινήματος.

2ον. Δικαίωμα ἐκδόσης "κομματικοῦ" ἐντύπου ὕλικοῦ ἔχει κάθε συλλογικό ὄργανο ἡ Ὄργάνωση τοῦ Κινήματος πού σύμφωνα μέ τό Καταστατικό ἔχει "πλήρη δικαιώματα" Ἡ ἀναγνώριση τῶν παραπάνω ἀρχῶν σημαίνει πῶς :

α) ἡ νοοτροπία τῆς ἐκδοτικῆς δραστηριότητος θά πρέπει νὰ εἶναι μιὰ ἀναπαραγωγή τῆς βασικῆς ἀρχῆς τῆς ἐλευθέρης ἐκφράσεως μέσα στό Κίνημα. Καί ἡ ἐλευθερία ἐκφράσεως τῶν διαφορετικῶν ἀπόψεων τῶν τάσεων καί τῶν ιδιολογικο-πολιτικῶν ρευμάτων μέσα στό Κίνημα ἀποκτᾷ σημασία μόνο ὅταν περάσει στή φάση τῆς μαζικῆς ἐπικοινωνίας. Μόνο ἔτσι τό δικαίωμα τῆς ἐκφράσεως ἐξοπλίζεται μέ ἀντίστοιχη δυνατότητα. Μέ ἄλλα λόγια τό πέρασμα στά δημοσιογραφικά ὄργανα τοῦ Κινήματος ὅλων τῶν ἀπόψεων ἀκόμη καί τῆς κριτικῆς καί τῆς διαφωνίας βοηθᾷ τήν ἀληθινή δυνατότητα τῆς τελικῆς ἐπιλογῆς. "Ἐμεῖς μάλιστα θεωροῦμε μιὰ ἀπό τίς ἀδυναμίες τοῦ σημερινοῦ Κινήματος τήν ἐλλειψη ἀνοικτῆς πολέμικῆς ἀνάμεσα στίς ἀπόψεις πού βρῖσκονται σέ φανερή διάσταση, τήν προσπάθεια νὰ κρατηθοῦν κρυφές οἱ διαφωνίες πού ἀφορῶν πολύ οὐσιαστικά ζητήματα".<sup>1</sup> Μέ τήν τεκμηριωμένη παρουσίαση τῶν διαφωνιῶν γίνεται γνωστός ὁ βαθύτερος λόγος πού ὁδηγεῖ στή διαφωνία, συζητοῦνται πλατειά τά ἐπίμαχα ζητήματα καί καταπολεμεῖται, μέσα ἀπ' τό διάλογο, ἡ ἀμρότητα πού ὁδηγεῖ στό ἀδιέξοδο.

β) Δικαίωμα ἐκδόσης ἐντύπου ὕλικοῦ τοῦ κινήματος ἔχουν τά κεντρικά συλλογικά ὄργανα καί οἱ τοπικές καί κλαδικές ὁργανώσεις. Μέ τόν τρόπο αὐτό δραστηριοποιοῦνται περισσότερο οἱ τοπικές ὁργανώσεις καί κλαδικές ὁργανώσεις, πλατύνεται ὁ προβληματισμός καί ἡ ζύμωση, ἐνεργοποιεῖται ἡ βάση καί ἐκλατύνονται, μέσα ἀπό τό πρίσμα τῶν ὁργανώσεων βάσης, οἱ θέσεις αἱ οἱ στόχοι τοῦ Κινήματος.

Γ. Ποιός ἔχει τήν εὐθύνη τῆς ἐκδόσης ἐνός ἐντύπου τοῦ Κινήματος.

Ἡ κεντρική ἐπιτροπή πού ἐκλεγχεται ἀπό τοὺς ἐκλεγμένους ἀντιπρόσωπους τοῦ Ἐθνικοῦ Συνεδρίου εἶναι ὑπεύθυνη γιά τά κεντρικά δημοσιογραφικά ὄργανα τοῦ Κινήματος. Οἱ Νομαρχιακές ἢ Τοπικές Ἐπιτροπές, οἱ ἐκλεγμένες ἀπό ἀντίστοιχα Συνέδρια ἔχουν τήν εὐθύνη τῶν τοπικῶν δημοσιογραφικῶν ὁργάνων.

Ἡ ἐκδοση καί ἡ διεύθυνση ἐντύπου τοῦ Κινήματος εἶναι ἔργο συλλογικό ὁ ὁ ὄργανο τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ Συντ. Ἐπιτροπή δέν ἐπιμελεῖται τήν ἐκ-

<sup>1</sup> Ἀπό στό σχέδιο δήλωσης τῆς σύνταξης τῆς "Ἴσκρα" καί τῆς "Ζάρια" "Ἀπαντᾷ ἈΕΝΙΝ, τόμος 4, σελ. 315.

δοση" αλλά εάν υπεύθυνο συλλογικό όργανο συντονίζει τό πέραςμα τής έκφρασης στην επικοινωνία. Άσκει στή βάση των άρχών και των πολιτικών συντεταγμένων του Κινήματος αυτόνομη λειτουργία κι' έχει κατωχυρωμένη τήν άδέσμευτη δημοσιογραφική έκφρασή της.

Δ. Ποιος φέρει τό οικονομικό βάρος τής έκδοσης των έντύπων του Κινήματος

Τά όργανα ή οι έκδόσεις του κινήματος έλέγχονται και οικονομικά από τό Κίνημα. Τό οικονομικό βάρος του έντυπου τό φέρουν οι αντίστοιχοι φορείς έκδοσής του.

Ή ανάθεση έκδοσης δημοσιογραφικού όργάνου του κινήματος σε ιδιόκτη ή δ-μιλο ιδιωτών δέν συμβιβάζεται μέ τίς άρχές του Κινήματος. Θα λέγαμε άκόμη πώς και ή πνευματική δουλειά, ή πολιτική σκέψη στελεχών μελών του Κινήματος θα πρέπει νά προωθήται -όταν δέν υπάρχουν γενικώτερες σκόπιμότητες- μέσα από τήν έκδοτική δραστηριότητα του Κινήματος.

Ε. Τό παράδειγμα ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Ή ανάθεση τής έκδοσης του Κεντρικού όργάνου του κινήματος (μά και κά-θε έντυπου ύλικο) σε ιδιώτη μέ τό σύστημα "49-51" (49% των μετοχών ό ιδι-ώτης και 51% τό Κίνημα, πού έλέγχει πολιτικά τήν έκδοση -περίπτωση ΕΞΟΡΜΗ-ΣΗ), θα πρέπει νά αποφεύγεται. Ή επιλογή αυτή είναι μάλιστα ιδιαίτερα άτυ-χής όταν ακολουθείται μέ σύστημα πολιτικού έλεγχου "Διευθυντικού" χαρακτή-ρα. Γιατί θα πρέπει νά αποφεύγεται:

α) Ο χρηματοδότης, όταν μάλιστα ή χρηματοδότηση είναι έπταψήφια σε δρα-χμές, αντιμετωπίζει τήν έκδοση εάν επένδυση. Ή όλη του πρόσφορά επιτελεί-ται για κέρδος, μέ τήν έννοία ότι μία καπιταλιστική επιχείρηση πρέπει νά λειτουργήσει μέ κέρδος ή άλλοιώς νά κλείσει. Και για νά λειτουργήσει ή έ-πιχείρηση μέ κέρδος πρέπει νά λάβει υπ' όψη τής τόν παράγοντα "άγορά". Γίνε-ται σαφές πόσο διαφορετικά αντιμετωπίζει αυτόν τόν παράγοντα ό χρηματοδό-της ("όσο παράγουμε, άρα όσο δημοσιογραφούμε, σύμφωνα μέ τή ζήτηση κερδίζου-με") και πόσο διαφορετικά τό Κίνημα ("πρέπει νά περάσουμε στη μαζική επι-κοινωνία ιδεολογίες και απόψεις συγκεκριμένες τής δημοσιογραφίας γιατί τε-λικά κάνουμε" πληροφόρηση").

Ή διαφορά είναι ότι: Στο χρονικό σημείο πού ό χρηματοδότης αντιμε-τωπίζει στην όλη επιχείρηση παθητικό μόνο, αναπόφευκτα θα αποχωρήσει, μέ κίν-δυνο τή διακοπή τής έκδοσης. Τό Κίνημα όμως όταν έχει τό ίδιο τήν οικονο-μική ευθύνη, υποχρεούται στην έκδοση ακόμα και μέ παθητικό.

β) Παράλληλα θα πρέπει νά αποφεύγεται και ό "διευθυντικού χαρακτήρα" πολι-τικός έλεγχος τής έκδοσης. Ή λύση "ό διευθυντής είναι δικός μας, μέλος του Κινήματος" δέν είναι έπαρκής. Άν δέν πληροούνται οι προϋποθέσεις ευθύνης για τήν έκδοση πού στις παραγράφους Γ' και Δ σημειώσαμε, καταλήγουμε, κατά τή γνώμη μας, στην αποδοχή τής πρακτικής πού απορρέει άπ' τή θεωρία τής διευ-θυντικής λειτουργίας των όργάνων.

Στή θεωρία αυτή αντανακλάται ή Ίδια ή άστική λειτουργία πού όμως έ-χασε τήν πεποίθησή της στις δικές της τακτικές επιλογές και προχωρεί στην αναγνώριση κάποιου ρόλου πού μία ειδική μόνο κατηγορία ανθρώπων - οι διευ-θυντές - μπορεί νά διαδραματίσει. Προϊόν MADE IN U S A ή θεωρία αυτή δέν πρέπει νά είναι αποδεκτή σε κινήματα όπου ή συλλογική δράση και ή συλλογι-κή έκφραση περνά στην επικοινωνία μέ τήν ευθύνη συλλογικών όργάνων.

Εφ' όσον δέν υπήρξαν στην ΕΞΟΡΜΗΣΗ οι προϋποθέσεις πού νομίζουμε ά-ναγκαίες για τήν έκδοση κεντρικού δημοσιογραφικού όργάνου του Κινήματος, θεω-ρούμε φυσιολογική τή μέχρι σήμερα άδυναμία της νά προχωρήσει στη συστημα-τική έπεξεργασία των θέσεων του κινήματος και τήν προβολή όλων των απόψεων και του αλληλοσυσχετισμού τους.

ΣΤ. Τό πείραμα ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ

Στόν ΑΓΩΝΙΣΤΗ, έκδοση τής νεολαίας τοῦ Κινήματος, λειτούργησαν στήν πράξη οἱ βασικές ἀρχές πού θεωροῦμε ἀναγκαῖο νά καλύπτουν ἡ έκδοση τοῦ Κινήματος. Ἡ ἔκδοση ἔγινε μέ κεφάλαιο τοῦ κινήματος (75.000 δρχ.) καί ἤταν δουλειά Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς. Μετά ἀπό εἰσήγηση στήν Ὑποεπιτροπή Νεολαίας ὁ συντονιστής τῆς ἔκδοσης (μέλος τοῦ προσωρινοῦ Γραφείου Ἐκδόσεων τοῦ Κινήματος) ἀνέλαβε τήν εὐθύνη τῆς συγκρότησης συντακτικῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ συντακτική ἐπιτροπή δημιουργήθηκε μέσα ἀπό συναντήσεις δουλειᾶς καί ἀνακοινώθηκαν στούς χώρους τῆς νεολαίας καί μετά ἀπό ἀνοιχτές καί πλατειές συζητήσεις. Ἡ Συντακτική Ἐπιτροπή διαμορφώθηκε στήν πορεία τῆς ἐκδοτικῆς προσπάθειας μέ κριτήριο τήν προσφορά τῶν συντρόφων στό χώρο τῆς δουλειᾶς καί τῶν εἰδικῶν τους γνώσεων. Τήν εὐθύνη τῆς ἐπιλογῆς τῶν νέων στελεχῶν τῆς συντακτικῆς ομάδας τήν εἶχε ἡ ἴδια ἡ ομάδα μέ σύμφωνη γνώμη τῆς δλομέλειας τῆς Ὑποεπιτροπῆς Νεολαίας (στήν πρώτη φάση) καί τοῦ ὑπεύθυνου τοῦ Γραφείου Ἐκδόσεων τῆς Ὑποεπιτροπῆς Νεολαίας (στή δεύτερη φάση ὅταν ἰδρύθηκε τό Γραφεῖο αὐτό).

Ὁ ὑπεύθυνος τοῦ Γραφείου Ἐκδόσεων ἦταν καί ὁ σύνδεσμος τῆς Ὑποεπιτροπῆς Νεολαίας καί τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπιφορτισμένος, στή φάση αὐτή τοῦ κινήματος μέ τήν τυπική εὐθύνη τῆς ἐκδοτικῆς καί πολιτικῆς συνέπειας τοῦ ΑΓΩΝΙΣΤΗ. Οὐδέποτε σημειώθηκε διαφωνία ὑπεύθυνου Γραφείου Ἐκδόσεων καί συντακτικῆς ἐπιτροπῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τή λειτουργία τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς, τά ζητήματα πού ἀφοροῦσαν τήν ἔκδοση καί τή σύνταξη τοῦ ΑΓΩΝΙΣΤΗ λύθηκαν σ' ὅλες τίς περιπτώσεις πλὴν μιᾶς, ἀφοῦ ἔγινε δυνατή ἡ ἐπίτευξη ὁμοφωνίας στήν ἀπόφαση. Ἡ συντακτική ἐπιτροπή θεωροῦσε τή λειτουργία τῶν ἐντύπων τοῦ Κινήματος σύμφωνη μέ τίς ἀρχές πού στίς παραγράφους Β Γ καί Δ παραπάνω ἀναφέραμε. Ὅταν ἀντιμετώπισε τήν ἀποφασιστική διαφορετική ἀντίληψη τῆς πλειοψηφίας τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Γραφείου τοῦ Κινήματος μέ ἀφορμή τή δημοσίευση ἀρθροῦ της μέ τόν τίτλο "ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ" στό τεῦχος Νο 7 τοῦ ΑΓΩΝΙΣΤΗ καί τήν ἀρνήσή του νά δεχτῇ τή συνέχιση τῆς ἔκδοσης στή βάση τῆς πρακτικῆς πού εἶχε καθιερωθῇ παραιτήθηκε. Ἡ παραίτησή της ἔγινε δεκτή ἀπό τόν Πρόεδρο στίς 10.3.75. Τήν ἐπομένη παρέδωσε τή διαχείριση τοῦ ΑΓΩΝΙΣΤΗ στόν ὑπεύθυνο Ὑποεπιτροπῆς Νεολαίας.

Ὁ ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ μετά ἀπό ἔκδοση 7 τευχῶν παρουσιάζει σύμφωνα μέ τόν ἱσολογισμό τῆς 25.2.75 κεφάλαιο 244.866 δρχ., δηλαδή καθαρά κέρδη 169.866 δρχ. Τό MAXIMUM τῆς κυκλοφορίας του ἦταν 24.000 περίπου τεύχη καί τό MINIMUM 11.000 περίπου τεύχη. Τό τελευταῖο τεῦχος Νο 7 εἶχε κυκλοφορία 15000 περίπου τεύχη.

Ἡ συντακτική ἐπιτροπή τοῦ ΑΓΩΝΙΣΤΗ ἐπιχείρησε "νά πιάσει" τή χρυσή οὐρά τοῦ κομματικοῦ ὀργάνου μέ τή δημιουργική καθ' ὁδηγητική δουλειά καί τήν ἰδεολογική πάλη.